

ת"פ 4952/08/21 - מדינת ישראל נגד יזן אבו חמאד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4952-08-21 מדינת ישראל נ' אבו חמאד (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן, תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

יזן אבו חמאד (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד פראס דראושה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות הבאות:

- שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(א) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;
- פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977;
- גניבה מרכב בצוותא, לפי סעיפים 413ד(א) ו-29(א) לחוק;
- חבלה במזיד לרכב בצוותא, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק;
- החזקת נכס החשוד כגנוב בצוותא, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק;
- פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413' סיפא לחוק;
- גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק;
- חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק.

מעובדות האישום הראשון עולה, כי ביום 24.7.2021 שהה הנאשם שלא כדין בתל-אביב.

מעובדות האישום השני שאוחד עם האישום השלישי עולה, כי ביום 24.5.2021, בין השעות 08:00 ל-13:00 שהה

הנאשם בישראל שלא כדין, והגיע לירושלים, מקום בו חנה רכבה של המתלוננת תב"ל. עת הגיע לרכבה של המתלוננת אחז הנאשם באבן, זרק לעבר החלון האחורי השמאלי וניפץ אותו לאחר מכן פתח את הרכב. במהלך הדברים נפצע הנאשם ודימם בתוך הרכב, חיטט בין חפצי המתלוננת וגנב מהרכב מברג וסכין לדרמן.

באותו יום בשעה לא ידועה במהלך היום, נפרץ אוטובוס בעלותו של המתלונן מ"ש שחנה בירושלים בדרך של ניפוח הזכוכית הקדמית בצדה התחתון ונגנב מתוכו סווסשירט, מסך קטן של מצלמת הנסיעה, כבלים וקופסת סיגריות.

הנאשם הגיע לישראל שלא כדין יחד עם אחיו בשעת צהריים מאוחרת באותו היום, ומי משניהם זרק אבן לעבר שמשנת רכבו של א"ה. השניים חיטטו בין חפציו של א"ה, ונטלו מהרכב קומפרסור, ארגז כלי שהכיל מברגים, משאבה ידנית וכלים נוספים, וכן תיק נשיאה של מחקב נייד. במקביל, הבחין ע"ח הגר בסמוך במעשי השניים וצעק לעברם ובמקביל הזעיק את המשטרה. השניים החלו לנוס במעלה ההר הסמוך למקום, ובעת מנוסתם השליך הנאשם שקית בד בצבע חום ותיק שחור ומיד לאחר מכן נעצרו הנאשם ואחיו הקטין. בסריקות לאחר מכן נמצא הרכוש שנגנב מרכביהם של א"ה ומ"ש.

מהלך הדין

הנאשם נעצר ביום 24.7.2021 בגין מעשיו באישום הראשון, כאשר לפני כן, היה עצור בגין מעשיו באישום השני במשך 5 ימים (24.5.2021 עד 28.5.2021), אך שוחרר בתנאים. לאחר מספר ימי חקירה לגבי שני האישומים, הוגשו נגד הנאשם כתב אישום ובקשה למעצרו עד לתום ההליכים, וזאת ביום 2.8.2021. בהיותי שופט מעצרים, דנתי בתיק המעצר עד לתום ההליכים, וביום 9.8.2021 הוריתי על שחרורו של הנאשם, בין היתר בהפקדה בסך 10,000 ₪. לא הוגש ערר על החלטה זו. הנאשם לא עמד בתנאים ועיקרם העמדת סכום ההפקדה, ולכן נותר עצור עד לתום ההליכים נגדו. ביום 13.9.2021 הגיעו הצדדים להסדר טיעון ללא הסכמה עונשית, לפיו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והוסכם כי יטענו לעונש באופן "פתוח".

הטיעונים והראיות לעונש

לנאשם הרשעה אחת משנת 2017 מבית המשפט הצבאי באיו"ש בעבירות הדומות לעבירת השב"ח.

ב"כ המאשימה טענה למתחמי ענישה של עד חודשיים מאסר בעבירות שב"ח ובין 14 חודשים עד 28 חודשי מאסר ביחס לעבירות הרכוש. המאשימה סברה שיש למקם את הנאשם בחלקו האמצעי-תחתון של המתחם וענישה נלווית.

ב"כ הנאשם טען שיש להסתפק בחודשי מאסר ספורים בעניינו של הנאשם נוכח מכלול הנסיבות.

קביעת מתחם הענישה ההולם

עקרון ההלימה - בבואו של בית המשפט להכריע בדבר מתחם הענישה ההולם, עליו לתת משקל לערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים המוגנים - במעשיו, פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה וביטחונה, שעה שנכנס אליה שלא כדין יותר פעם אחת, ובכניסתו הנוספת ביצע עבירות רכוש כלפי רכב. עבירות רכוש כלפי רכב נפוצות עד מאוד, ויש קושי לפענחן ולמצות את הדין עם הנאשמים, ומדיניות הענישה מבכרת עונשי מאסר מרתיעים. בעניינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית-נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - מדובר בעבירות מתוכננות שבוצעו למען בצע כסף בצוותא, גם אם לא בתחכום. הנאשם נמלט עם אחיו הקטין, אותו דרדר למעשים, מפני כוחות הביטחון והדבר מלמד על תעוזה. הנאשם נכנס פעמיים לישראל שלא כדין, כאשר כניסתו המאוחרת יותר באישום הראשון, הייתה לאחר ששוחרר עת נתפס באירוע נשוא האישום השני. הדבר משווה ממד של חומרה למעשים. הנזק שנגרם לכלי הרכב אינו מבוטל וכך גם עוגמת הנפש שיש להניח שנגרמה לכל אחד משלושת המתלוננים. הנזק הפוטנציאלי אף גדול יותר, אלא שהנאשם נתפס בכף, בסופו של דבר.

מדיניות הענישה - הנוהגת מפנה לרע"פ 4338/15 **כהן** נ' **מ"י** (מיום 23.6.2015) שם נגזרו 6 חודשי מאסר בגין אירוע אחד של התפרצות לרכב וגניבת רכוש ממנו בנסיבות דומות ופחותות ממקורו. ברע"פ 8404/15 **מוסרתי** נ' **מ"י** (מיום 24.5.2016) אושר מתחם שבין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בנסיבות חמורות ממקורו, שכללו התפרצות לרכב, גניבה ממנו וגניבת הרכב בצוותא. שם נגזרו 30 חודשי מאסר בגין שני האירוע ועבירות תעבורה נוספות). ברע"פ 4738/20 **אבו סביטאן** נ' **מ"י** (מיום 22.7.2020) נדון עניינו של מי שביצע התפרצות לרכב וגניבה מרכב בנסיבות קלות יותר ממקורו, שם נקבע מתחם שבין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד 16 חודשי מאסר. המתחם אושר ובסופו של דבר אושר גם עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה של 9 חודשים. הנאשם נדון לעבודות שירות, בין היתר בשל עניינו של השותף שהסתיים ב-4 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט העליון העיר כי מדובר בענישה מקילה. המאשימה היפנה לעפ"ג (חיפה) 20738-08-14 **מ"י** נ' **אבו ח'אטום** (מיום 27.8.2014) בו אושר מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר לכל עבירה בנסיבות דומות למקורו. שם הסתיים התיק (ביחס לשני אירועים) ב-12 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם - יש להפריד בין האישום הראשון לשני משום שאין קשר ענייני ביניהם. אשר לאישום הראשון, יש לאמץ את המתחם שנקבע ברע"פ 3677/13 **אלהרוש** נ' **מ"י** (מיום 9.12.2014) לעבירת שב"ח בודדת, בין מאסר מותנה ל-5 חודשי מאסר לרבות ענישה נלווית. המאשימה עתרה לעד חודשיים מאסר באישום זה וכך אני קובע. אשר לאישום השני, קובע מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - מדובר בנאשם תושב האיזור שעברו הפלילי אינו מכביד, כבן 24, רווק, והוא בן להורים שמוצאם מעורב - האב ישראלי ואמו מהגדה - ולכמה מאחיו מעמד רשמי בישראל, בעוד לו אין מעמד. נסיבות חייו אינן קלות אם לא הצליח לעמוד בערובה שנקבעה לצורך שחרורו, וזאת בשל חסרון כיס. הנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

המיקום במתחם - נוכח מכלול הנסיבות, יש להעמיד את הנאשם בחלק האמצעי של המתחם.

גזירת הדין

לפיכך מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה לפי חישוב שב"ס;
- ב. 3 חודשי מאסר וזאת על-תנאי למשך 3 שנים משחרורו שלא יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל וכן כל עבירת רכוש מסוג עוון;
- ג. 6 חודשי מאסר וזאת על-תנאי למשך 3 שנים משחרורו, שלא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע;
- ד. קנס בסך 1,500 ₪ לתשלום עד ליום 1.5.2022, או שבוע מאסר תמורתו, אם לא ישולם כלל;
- ה. 1,000 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים, עדי תביעה 1, 3 ו-5, לתשלום עד ליום 1.5.2022.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.